

later onwettig zou worden verklaard, uitsluitend onder vermelding van die welke per 1 juli 1990 is toegekend.

(¹) Beschikking betreffende de door de Regione Friuli-Venezia Giulia ten gunste van de wegvervoerders van die regio toegekende steun.

(²) PB L 130 van 15. 6. 1970, blz. 1.

Verzoek van het Bayerische Verwaltungsgerichtshof van 20 oktober 1997 om een prejudiciële beslissing in het geding tussen A. Feyrer en Landkreis Rottal-Inn, in aanwezigheid van de Landesrechtsanwaltschaft Bayern, als vertegenwoordiger van het openbaar belang

(Zaak C-374/97)

(97/C 387/16)

Het Bayerische Verwaltungsgerichtshof heeft bij beschikking van 20 oktober 1997, ingekomen ter griffie van het Hof van Justitie op 3 november 1997, in het geding tussen A. Feyrer en Landkreis Rottal-Inn, het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen verzocht om een prejudiciële beslissing over de navolgende vragen:

1. Kan een particulier zich verzetten tegen de heffing van hogere retributies dan de forfaitaire bedragen in punt 1 van de bijlage bij artikel 2, lid 1, van Richtlijn 85/73/EEG van de Raad, zoals gewijzigd bij Richtlijn 93/118/EG, wanneer de lidstaat Richtlijn 93/118/EG niet binnen de gestelde termijn in nationaal recht heeft omgezet?
2. Kan een lidstaat zonder verdere voorwaarden, met een beroep op punt 4, onder b), van de bijlage bij artikel 2, lid 1, van Richtlijn 85/73/EEG van de Raad (¹), zoals gewijzigd bij Richtlijn 93/118/EG (²), hogere retributies dan de forfaitaire bedragen heffen, zolang de geheven retributies de werkelijke kosten niet overschrijden?
3. Is de op artikel 2, lid 3, van Richtlijn 85/73/EEG van de Raad, zoals gewijzigd bij Richtlijn 93/118/EG, gebaseerde bevoegdheid van de lidstaten tot heffing van een hoger bedrag dan de communautaire retributies afhankelijk van de in de gehele lidstaat geheven totale retributie en de in de gehele lidstaat werkelijk gemaakte keuringskosten, of volstaat het, ingeval de lidstaat de retributieve bevoegdheid aan de gemeentelijke autoriteiten heeft overgedragen, dat de door de desbetreffende gemeentelijke autoriteiten geheven totale retributie de werkelijke keuringskosten van die autoriteiten niet overschrijdt?

(¹) PB L 32 van 5. 2. 1985, blz. 14.

(²) PB L 340 van 31. 12. 1993, blz. 15.

Verzoek van de Rechtbank van koophandel (tweede kamer) te Doornik van 30 oktober 1997 om een prejudiciële beslissing in het geding tussen General Motors Corporation en Yplon SA

(Zaak C-375/97)

(97/C 387/17)

De Rechtbank van koophandel (tweede kamer) te Doornik heeft bij vonnis van 30 oktober 1997, ingekomen ter griffie van het Hof van Justitie op 3 november 1997, in het geding tussen General Motors Corporation en Yplon SA, het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen verzocht om een prejudiciële beslissing over de navolgende vraag:

Wat is de precieze betekenis van het begrip „reputatie van het merk” in de zin van artikel 13 A, lid 1, onder c), van de eenvormige Beneluxwet op de merken, dat is ingevoegd overeenkomstig het sinds 1 januari 1996 van kracht zijnde wijzigingsprotocol, en kan ook worden gezegd, dat deze „reputatie” voor het gehele Beneluxgebied of voor een gedeelte daarvan geldt?

Verzoek van de arrondissementsrechtbank te Amsterdam van 30 oktober 1997 om een prejudiciële beslissing in de strafzaak tegen Florus Ariël Wijsenbeek

(Zaak C-378/97)

(97/C 387/18)

De arrondissementsrechtbank te Rotterdam heeft bij vonnis van 30 oktober 1997, ingekomen ter griffie van het Hof van Justitie op 5 november 1997, in de strafzaak tegen Florus Ariël Wijsenbeek het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen verzocht om een prejudiciële beslissing over de navolgende vragen:

Moeten de artikelen 7A, 2e alinea van het EG-Verdrag, dat bepaalt dat de interne markt een ruimte zonder binnengrenzen omvat waarin het vrije verkeer van personen is gewaarborgd, en 8A van het EG-Verdrag, dat iedere burger van de Unie het recht geeft vrij op het grondgebied van de lidstaten te reizen en te verblijven, aldus worden uitgelegd dat zij zich verzetten tegen de in een nationale regeling van een lidstaat opgenomen strafrechtelijk bedreigde verplichting tot het tonen van een paspoort bij het binnenkomen van een lidstaat door een persoon, (al dan niet zijnde een burger van de Europese Unie) wanneer die persoon deze lidstaat binnenkomt via de nationale luchthaven reizend vanuit een andere lidstaat?

Verzet enige andere bepaling van het Gemeenschapsrecht zich tegen een dergelijke verplichting?